

støttelse i Analogi med Bestemmelserne i Pensionslovens § 15. Dette Andragende med tilhørende Bilage er begjært afgivet til Finantsudvalget hvilken Begjæring vil blive efterkommen.

Derhos skal jeg gjøre opmærksom paa, at der er omdeelt „Forslag til Lov, indeholdende Reglerne for Udskrivning af Indkomsskat“, saaledes, som dette Lovforslag er vedtaget ved anden Behandling her i Folkethinget.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Postvæsenets Lønning“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 765, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 341 ff.)

Foruden de af Udvalget stillede Ændringsforslag var der endvidere fremkommet følgende:

Af Bille:

Til § 12.

Efter „1870“ i 1ste Linie sættes Punktum, og Resten af Paragraphen udgaaer.

Formanden: Jeg sætter samtlige Lovforslagets Paragrapher med alle de stillede Ændringsforslag, Lovforslagets Titel og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling under Forhandling under Cet. Afstemningsordenen vil være den, hvori Ændringsforslagene findes anførte, dog saaledes, at selvfølgelig Underændringsforslagene afstemmes før de Ændringsforslag, hvortil de ere stillede. Det af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) stillede Ændringsforslag vil blive afstemt ved § 12. — Forhandlingerne ere saaledes aabnede; den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Schjørring): Jeg haaber, det vil finde det ærede Things Bifald, at Udvalget har bestræbt sig for at forelægge sine Ændringsforslag til dette og de følgende Lovforslag i en saadan Form, at Behandlingen maa antages at kunne gaae rask fra Haanden. Der er derfor kun stillet et eneste Ændrings-

forslag, som tilmed kun angaaer et ubetydeligt Punkt, men det vil af Betænkningen sees, at der er adskillige Minoritetsforslag om andre Punkter, som kun ere holdte tilbage, fordi man ikke vilde fremkalde en langvarig Forhandling og Afstemning om Forslag, som der aldeles ikke vilde være noget Haab om at sætte igjennem, ialfald ikke paa Sagens nuværende Stadium. Senere ville saadanne Forslag muligvis kunne komme frem; det har jo ved Lovvæsenets Lønningslove viist sig, at Udvalgets Indstillinger ikke ere usforanderlige. Erfjendelse af den store Udvikling, som Postvæsenet er undergaaet siden 1852 og stadig undergaaer, har Udvalget ikke stillet Forslag om at nægte saameget som en eneste af alle de Embeds- og Bestillingsmænd, den ærede Minister har foreslået; vi erkjende, at Personalet maa forøges, alt som Forretningerne forøges. Derimod er der med Hensyn til Lønninger, Honorarer, Alderstillelæge osv. foreslået forskjellige Nedsættelser, der udgjøre ialt en Sum af noget over 13,000 Rd., men det vil, naar man tager den Dypgjørelse for sig, som findes i Lovforslagets Motiver, sees, at den Meerudgift, som der er Tale om ved denne Lønningslov, er saa ubetydelig, at der nok kan være Grund til en saadan Nedsættelse, som jeg før nævnede. Det er min Overbeviisning, at uanset disse forskjellige Nedsættelser vil Thinget, hvis det vedtager Lovforslaget saaledes, som Udvalget indstiller det til Vedtagelse, vise megen Liberalitet imod Postetaten, og jeg har heller ikke nogensomhelst Tvivl om, at jo den ærede Minister vil kunne faae Forretningerne forsvaret og godt udført for de Lønninger, her bringes i Forslag. Jeg har da ogsaa nogen Grund til at troe, at der i saa Henseende ikke er ret mange Differentspunkter mellem Udvalget og den ærede Minister. Særlig skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Jernbanel- og Dampskibspostepedienterne. Det er en Klasse af Bestillingsmænd, som først er opstaaet efter Lønningsloven af 1852 og derfor har staaet udenfor Postvæsenets Organisation, hvoraf er fulgt, at det meget betydelige Personale, der her efterhaanden er fremstaaet, har havt smaa Lønninger, ingen Alderstillelæge, saa godt som ingen Lønningsforbedring og heller ikke nogen